

Wil jij ook voorin zitten?

door **Wouter Kegge**, *student-lid departementsraad*

Als het departement Biologie te vergelijken is met een auto, waarbij iedere leerstoelgroep een onderdeel van de motor vormt en studenten noodzakelijk zijn om het systeem draaiende te houden, dan mag gesteld worden dat het departementsbestuur de automobilist is die bepaalt waar de auto heen rijdt. Om toch de terugkoppeling tussen motor, studenten en automobilist te houden kijkt de bijrijder "departementsraad" of er geen afslagen voorbijgereden worden.

Zoals te lezen was in de vorige editie van bioSCOPE is het departement Biologie onderdeel van de faculteit Bètawetenschappen. Hierdoor is de raad die vroeger faculteitsraad (FR) was tegenwoordig de departementsraad (DR). De vorm van deze raad verschilt nauwelijks van de vorige raad: hij bestaat nog altijd uit zeven studenten en zeven medewerkers die het bestuur controleren.

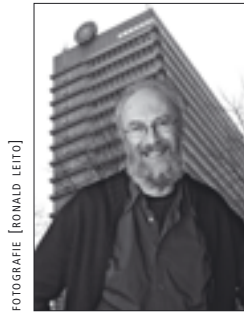
Ook inhoudelijk gezien is er niet heel veel veranderd: doordat de faculteit Biologie in reorganisatie is gegaan, heeft de DR hier nog zeggenschap over. Dit is dan een heet hangijzer in veel vergaderingen, vooral als het gaat om de 59+-regeling. Door deze regeling dreigen er namelijk gaten te vallen op sommige plaatsen, wat op zijn beurt weer consequenties heeft voor de positie van het departement Biologie in de faculteit Bètawetenschappen.

"Verkiezingen studentleden komen dichtbij"

Op dat niveau gaat het namelijk momenteel over de invulling van de Focus en Massa, het beleid van het College van Bestuur waarbij men zich richt op enkele speerpunten (focus) om vervolgens veel te investeren in die speerpunten (massa). Hierbij heeft de departementsraad vooral een adviserende rol: het bestuursteam van het departement Biologie moet er namelijk voor zorgen dat de biologie goed vertegenwoordigd is in de faculteit, en kan daarbij de feedback van een orgaan als de departementsraad goed gebruiken.

Deze feedback is wel aan verloop onderhevig, aangezien dit jaar enkele student-leden de departementsraad gaan verlaten. Zonder leden geen raad en zonder raad geen feedback. Ook dit jaar worden er zeven student-leden verkozen (de verkiezingen voor de personeelsgeleding is in de oneven jaren). Wil je ook in de bijrijderstoel zitten, ga langs bij het studentbestuurslid voor meer informatie, of stuur een e-mail naar studbest@bio.uu.nl.

Ecologie en vrijheid

FOTOGRAFIE [RONALD LEITO]

De vrijheid van meningsuiting is in het geding door de cartoonaffaire. Naar mijn mening betekent beschaving dat je niet altijd zegt wat je denkt. Belangrijke waarden van mensen verdienen respect, zolang ze niet schadelijk zijn voor andere mensen. Daarom zijn er ook wettelijk beperkingen vastgesteld. Je mag niet beledigen of

discrimineren. Vrijheid van meningsuiting is een belangrijk recht, maar ze is niet absoluut. De grens ligt waar anderen worden gekwetst in hun fundamentele waarden.

Over de natuur kun je veel zeggen, zonder dat deze daar onder lijdt. De natuur kent geen eigen waarden en kan dus ook niet verbaal beledigd worden. Maar je kunt wel mensen kwetsen die veel waarde hechten aan de natuur. Mag je dus niet alles zeggen over de natuur?

Nee. Natuurwetenschappers, zoals ecologen, mogen geen onwaarheid spreken over de natuur, als zij als natuurwetenschapper spreken. En de wetenschap stelt strenge eisen aan wat waar is en wat niet. Lastiger wordt het als het gaat om waarden die mensen aan natuur toekennen. Er lijkt geen argument denkbaar om grenzen te stellen aan de vrijheid van meningsuiting over het belang, het nut, de zin van de natuur. Natuur is geen god, tenminste niet meer in het westen.

Maar de natuur heeft ook hier soms iets heiligs. In de verdediging van de natuur tegen misbruik, worden aan de natuur hogere waarden toegekend in de sfeer van spiritualiteit en mystiek. Het debat hierover kan niet scherp genoeg zijn om duidelijk te maken dat het hier om menselijke waarden of ervaringen gaat die aan natuur worden toegekend.

Woorden zijn niet alleen de spiegel van de cultuur, ze maken de cultuur. Onderwijs is daar een van de laboratoria voor. Woorden kunnen niet alleen maken, ze kunnen ook breken. Negatieve meningen over de natuur als waardeeloos, zinloos, nutteloos en gevaarlijk kunnen een negatieve houding stimuleren die misbruik van natuur legitimeert. Voorzichtigheid lijkt geboden. In onze eigen omgeving komt het omgekeerde eerder voor. Natuur wordt vaak als uiterst waardevol en nuttig gezien en gevaren ervan worden gebagatelliseerd. Veel hiervan is uiterst speculatief. De discussie hierover kan niet kritisch genoeg zijn.

Jos Dekker